

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji OPOCE, mocą której nie wybrał on oferty skarżącej i udzielił zamówienia wygrywającemu wykonawcy,
- obciążenie OPOCE kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca spółka złożyła w odpowiedzi na ogłoszenie OPOCE o przetargu nr 6019-1 na świadczenie usług związanych z gromadzeniem, wytwarzaniem i rozpowszechnianiem publikacji elektronicznych, a w szczególności suplementu do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz.U. S.). Mocą zaskarżonej decyzji oferta skarżącej została odrzucona, a zamówienie zostało udzielone innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja podjęta została z naruszeniem zasady niedyskryminacji, ponieważ OPOCE nie podjął stosownych działań, by zbadać i rozwiązać problem, na który zwróciła mu uwagę skarżąca, a który polegał na tym, że tylko niewielka liczba przedsiębiorstw wytwarzających CD-ROMy, usytuowanych w odległości około dwóch godzin drogi od Luksemburga, była w stanie dostarczyć je w ilości zażądaną w ogłoszeniu o przetargu. W związku z powyższym uczestnicy przetargu zmuszeni byli opracować oferty w porozumieniu z tymi przedsiębiorstwami, wskutek czego byli od nich zależni w kwestii ceny i jakości. Zdaniem skarżącej, istniały rozwiązania alternatywne, lecz OPOCE nie podjął żadnych działań. Doprowadziło to do sytuacji, w której tylko jedna oferta mogła być uznana za spełniającą kryteria oceny technicznej.

Skarżąca wskazuje ponadto na dwa oczywiste błędy w ocenie zawarte w sprawozdaniu z oceny, a mianowicie: błędne przyjęcie, że zaproponowana przez skarżącą cena była o jakieś 800 000 EUR wyższa niż w rzeczywistości oraz niesłuszne stwierdzenie, że produkcja nie wydaje się być możliwa do zrealizowania oraz że w ofercie zabrakło informacji dotyczących CD-ROMu.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest dotknięta wadą, ponieważ nie dopełniono obowiązku dostarczenia stosownych informacji oraz uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-251/05)

(2005/C 217/107)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 1 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A., z siedzibą w Lizbonie (Portugalia) reprezentowanej przez adwokatów C. Botelho Moniza i E. Maia Cadetę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 1236 z dnia 14 kwietnia 2005 r. „dotyczącej zmniejszenia udziału Europejskiego Funduszu Społecznego w »MEDIOCURSO — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda«, zgodnie z decyzją Komisji C (89) 570 z dnia 22 marca 1989 r.”;
- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych wskutek braków formalnych procedury decyzyjnej Komisji oraz niedostatecznej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji;

Naruszenie zasady pewności prawnej oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja pozostaje w sprzeczności, z negatywnym skutkiem dla skarżącej, z uprzednim zaświadczeniem o zgodności faktycznej i księgowej dokumentów przedstawionych przez skarżącą wraz z jej wnioskiem o uiszczenie różnicy wynikającej z bilansu;

Oczywisty błąd w ocenie przedstawionych przez Mediocurso dokumentów wykazujących wydatki; oraz

Naruszenie zasady proporcjonalności w odniesieniu do podstaw faktycznych i prawnych powołanych dla uzasadnienia zmniejszenia pomocy finansowej będącego przedmiotem zaskarżonej decyzji.